

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 grudnia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił J. Ł. prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawca nie udowodnił wymaganych 15 lat pracy w szczególnych warunkach na dzień 1 stycznia 1999 roku. ZUS nie uwzględnił żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach, z uwagi na brak złożenia świadectw pracy w szczególnych warunkach z podaniem stanowiska oraz powołaniem na odpowiednie rozporządzenie i zarządzenie jak również innej dokumentacji, z której wynikałoby jednoznacznie, że wykonywał prace w szczególnych warunkach. ZUS nie zaliczył okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Handlowo Produkcyjno- Usługowym (...) do pracy w szczególnych warunkach, gdyż , przedłożone świadectwo pracy z dnia 23.08.2016r. nie spełnia wymogów formalnych , ponieważ pracodawca nie powołał stosownego rozporządzenia oraz nie ma informacji czy w całym okresie zatrudnienia , zajmował stanowisko zaliczane do pracy w szczególnych warunkach.

(decyzja, k. 13 akt ZUS)

Odwołanie od tej decyzji, J. Ł. wniósł w dniu 12 stycznia 2017 roku. Wnosił o zaliczenie okresów zatrudnienia w szczególnych warunkach od 1972r. do 1999r. w III Oddziale (...) w Ł. na stanowisku kierowcy pojazdów ciężarowych ładowności 20 ton, o masie całkowitej 40 ton. I na te okoliczności zgłosił dowód z przesłuchania świadków.

(odwołanie, k. 2)

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 20 stycznia 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o jego oddalenie, podnosząc, argumenty ,jak w zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie, k. 4)

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

J. Ł. urodził się w dniu (...). Ma wykształcenie zawodowe . Jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego , ale we wniosku o emeryturę złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa:

(okoliczności bezsporne, wniosek o emeryturę k., 3 akt ZUS)

Wnioskodawca uzyskał prawo jazdy kategorii B - 20.06. 1969r. , **kategorii C – 10.10.1972r., kategorii D – 19.07.1974r., kat. BE i CE – 14.11.1973r., DE – 19.07.1974r.**

(prawa jazdy, okazane na rozprawie – e-protokół rozprawy z dnia 24.04.2017r. k. 79)

Ubezpieczony w dniu 14 listopada 2016 roku złożył wniosek o przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury, jako osobie wykonującej pracę w szczególnych warunkach.

(wniosek o emeryturę, k. 1-4 akt ZUS)

J. Ł. w okresie od 1.06.1966r. do 31.12.1989r. był zatrudniony w Krajowej Państwowej (...) Oddział III w Ł. .

W okresie do 26.06.1969r. jako uczeń nauki zawodu w specjalności „ kierowca mechanik pojazdów samochodowych „ Nauka zawodu trwa trzy lata i polegała na zgłębianiu wiedzy teoretycznej przez trzy dni w tygodniu i przez trzy dni odbywania praktyk w warsztacie w ramach nauki zawodu mechanika

/umowa o zatrudnienie w ramach nauki zawodu k. 41 – akta S. k. 32 i następne , zeznania wnioskodawcy e-protokół rozprawy z dnia 24.04.2017r. płyta CD k. 82/

Od dnia 1 lipca 1969r. wnioskodawca podjął pracę kierowcy w III Oddziale Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa (...) . Wnioskodawca kierował samochodami ciężarowymi o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony: marki S. 20 , H. – o ciężarze całkowitym 10 ton na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy

/ zeznania wnioskodawcy e-protokół rozprawy z dnia 24.04.2017r. płyta CD k. 82/ Czynną służbę wojskową odbywał w okresie 7.10.1970r. **do 24.06.1972r.**

(kserokopia książeczki wojskowej k. 6-7 akt ZUS)

Po odbyciu służby wojskowej , wrócił do tego zakładu pracy **16.10.1972r.**

/uzgodnienie przyjęcia k. 39 – akta osobowe j. 32 i następne /

W dniu 24.10.1972r. wnioskodawca zawarł umowę na wykonywanie czynności dodatkowych , nie wchodzących w zakres normalnych obowiązków pracowniczych , tj. przyjęcia wspólnej odpowiedzialności materialnej za konwojowanie ładunków w ciężarowym transporcie samochodowym. Za te czynności uzyskiwał dodatkowe wynagrodzenie .

/umowa na czynności dodatkowe k. 40 – akta osobowe k. 32 i nast./

Taką umowę - na wykonywanie dodatkowych czynności tj. przyjęcia wspólnej odpowiedzialności materialnej na wykonywanie czynności spedycyjnych w pełnym zakresie związanym z za- i wyładunkiem , rozliczeniem łącznie za konwojowanie ładunków w ciężarowym transporcie samochodowym. wnioskodawca zawarł także 1.10.1974r. Za te czynności uzyskiwał dodatkowe wynagrodzenie .

/umowa k. 43 akta osobowe k. 32 i następ./

O dnia 1.11.1976r. wnioskodawca objął do stałej obsługi pojazd marki S. 200

//uzgodnienie i k. 44 – akta osobowe k. 32/

O dnia 30.11.1976r. wnioskodawca objął do stałej obsługi pojazd marki J. (...)

//uzgodnienie i k. 44 – akta osobowe k. 32/

Od dni 1 czerwca 1987 r. zakład pracy powierzył wnioskodawcy obowiązki kierowcy autobusu. I wnioskodawca te obowiązki wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy.

/angaż k. 61 – akta osobowe k. 32 i nast. /

Ubezpieczony kierował pojazdami ciężarowymi o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony - marki S. 28 S. (...), J. 316 , S. (...) do 1981r.. Jeździł bez konwojenta. Przewoził, po całej Polsce różne towary: przędzę , bawełnę , drobnicę, pobieraną z magazynów (...). W ramach przewozów międzynarodowych przewoził wyroby gotowe, surowce np. gwoździe , szkło ze (...). Zawiera umowy na wykonywania czynności ładunku i rozładunku towarów, w miarę potrzeb zakładu pracy .

Ubezpieczony nie jeździł pojazdami osobowymi ani dostawczymi o ciężarze całkowitym poniżej 3,5 tony.

/ akta osobowe, opinia , angaże k. 32 i nast. , zeznania wnioskodawcy, zeznania świadków: E. K., J. D. - e-protokół rozprawy z dnia 24.04.2017r. płyta CD k. 82/ /

W dniu 1.10.1979r. wnioskodawca zawarł z zakładem umowę na wykonywania dodatkowych czynności , nie wchodzących w skład normalnych obowiązków pracowniczych na wykonywanie czynności spedycyjnych związanych

z załadunkiem i wyładunkiem, rozliczenie, łącznie z przyjęciem odpowiedzialności za konwojowanie przewożonych ładunków.

W okresie od **1.10.1991r. do 22.01.1995r.** ubezpieczony wykonywał pracę w Przedsiębiorstwie Handlowo-Produkcyjno-Usługowym (...) w Ł. , także w pełnym wymiarze czasu pracy jako kierowca . Ubezpieczony kierował samochodami ciężarowymi o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony **marek: M. z naczepą, V. (...)** .

W dniu 25.11.2016r. wnioskodawca załączył, do wniosku o ustalenie kapitału początkowego, - świadectwo pracy z dnia 23.08.2016r. Przedsiębiorstwa Handlowo-Produkcyjno-Usługowego (...) w Ł. , w którym – pracodawca zaznaczył, że wnioskodawca wykonywał prace w szczególnych warunkach: Wykaz A Dział VIII poz. 2

/akta osobowe z (...) k. 20, zeznania wnioskodawcy e-protokół rozprawy z dnia 24.04.2017r. płyta CD k. 82, świadectwo pracy z dnia 21.01.1995r. k. 12 akt ZUS – akta kapitałowe, świadectwo pracy z dnia 23.08.2016r. k. 13 akt ZUS /

Wnioskodawca udowodnił sumaryczny staż pracy 32 lata , 6 miesięcy 25 dni – w tym okresy składkowe wynoszą 32 lata, 6 miesięcy i 10 dni, natomiast okresy nieskładkowe – 15 dni.

(decyzja, k.13 akt ZUS,)

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie zgromadzonych dokumentów , głównie w postaci akt osobowych z obu zakładów pracy: Krajowej Państwowej (...) Oddział III w Ł. i Przedsiębiorstwa Handlowo-Produkcyjno-Usługowego (...) w Ł. oraz osobowych źródeł dowodowych w postaci zeznań wnioskodawcy i zeznań świadków: J. D. i E. K. ,pracujących z wnioskodawcą w Krajowej Państwowej (...) Oddział III w Ł. Zeznania świadków nie budzą wątpliwości co do ich wiarygodności. Świadkowie pracowali z wnioskodawcą w Krajowej Państwowej (...) Oddział III w Ł. , mieli zatem możliwość zaobserwowania czynności – faktycznie wykonywanych przez wnioskodawcę i mają, w związku z tym , pełną wiedzę odnośnie do charakteru zatrudnienia wnioskodawcy w spornym okresie – świadkowie jednoznacznie zeznali, że wnioskodawca pracował w (...) jako kierowca - tylko samochodów ciężarowych o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, nie kierował samochodami dostawczymi ani osobowymi, co znajduje potwierdzenie w zeznaniach wnioskodawcy . Podkreślić należy, iż zeznania świadków i wnioskodawcy nie zostały podważone przez organ rentowy w toku procesu, były logiczne, spójne, wzajemnie się uzupełniały i znalazły potwierdzenie w dokumentacji zawartej w aktach osobowych ubezpieczonego z obu zakładów pracy .

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje :

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie i skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

W myśl **art. 184 ust. 1** ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. 2013 r. poz. 1440 z późn. zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Ustęp 2 w/w przepisu (w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2013 roku) stanowi, że emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie z art. 27 ustawy, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 roku przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki: osiągnęli wiek emerytalny wynoszący co najmniej 65 lat (dla mężczyzn) oraz mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat (dla mężczyzn). Stosownie zaś do treści art. 32 ust. 1 w/w ustawy, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 roku, będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2 – 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ust. 2 i 3.

Według treści § 3 i 4 rozporządzenia **Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze** (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.), za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudnienia”, uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Powołany wykaz wskazuje wszystkie te prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

W świetle § 2 ust. 1 i 2 tegoż rozporządzenia oraz zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku, przy czym powyższe okoliczności pracownik jest obowiązany udowodnić (por. wyrok Sądu Najwyższego z 15 grudnia 1997 r., II UKN 417/97, (...) i US (...) i wyrok Sądu Najwyższego z 15 listopada 2000 r., II UKN 39/00, Prok. i Prawo (...)). Okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy (§ 2 ust. 2 rozporządzenia).

W przedmiotowym stanie faktycznym nie budzi wątpliwości okoliczność, iż wnioskodawca spełnia przesłanki ustawowe co do wieku oraz wymaganych lat okresów składkowych i nieskładkowych, a nadto nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

W ocenie Sądu, wnioskodawca spełnia również warunek co do posiadania 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Analiza treści wykazu A do powołanego **rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983** roku wskazuje, że wymieniona **w pkt 2 działu VIII praca kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony** jest pracą w szczególnych warunkach.

Regulacja cytowanego wcześniej § 2 ust. 2 rozporządzenia, statuująca ograniczenia dowodowe i obowiązująca w postępowaniu przed organem rentowym, nie ma zastosowania w postępowaniu odwoławczym przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych. W konsekwencji okoliczność i okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach sąd uprawniony jest ustalać także innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia zakładu pracy – w tym zeznaniami świadków (uchwała Sądu Najwyższego z 27 maja 1985 r., III UZP 5/85, LEX nr 14635 i uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984 r., III UZP 6/84, LEX nr 14625).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na okoliczność pracy wykonywanej przez wnioskodawcę w szczególnych warunkach dopuścił dowód z zeznań świadków i zeznań wnioskodawcy, a także zachowanej dokumentacji pracowniczej ze spornego okresu zatrudnienia.

Należy zauważyć, iż wnioskodawca będąc zatrudnionym w Krajowej Państwowej (...) Oddział III w Ł. nie miał możliwości wystąpienia do sądu pracy z roszczeniem o sprostowanie świadectwa pracy z dnia 31.12. 1989 roku [k. 33] , ani , będąc zatrudnionym w Przedsiębiorstwie Handlowo-Produkcyjno-Usługowym (...) w Ł. - z roszczeniem o sprostowanie świadectwa pracy z dnia 21.01. 1995 roku [k. 12 akt kapitałowych ZUS] . W tym bowiem okresie świadectwo pracy nie zawierało punktu o wykonywaniu pracy w warunkach szczególnych. Obowiązek dotyczący wskazywania, w świadectwie pracy, okresów pracy w szczególnych warunkach wszedł w życie dopiero od dnia 2 czerwca 1996 roku i został wprowadzony przepisami rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 15 maja 1996 r. w sprawie szczegółowej treści świadectwa pracy oraz sposobu i trybu jego wydawania i prostowania (Dz. U. Nr 60, poz. 282, z późn. zm.). Do tego czasu świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach były wystawiane na podstawie zarządzeń wydawanych przez poszczególnych ministrów (wg wzoru w postaci załącznika do zarządzeń), zgodnie z § 1 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Ma rację organ rentowy, że złożone w dniu 25.11.2016r. przez wnioskodawcę , do wniosku o ustalenie kapitału początkowego, - świadectwo pracy z dnia 23.08.2016r. z Przedsiębiorstwa Handlowo-Produkcyjno-Usługowego (...) w Ł. , w którym – pracodawca zaznaczył, że wnioskodawca wykonywał prace w szczególnych warunkach: Wykaz A Dział VIII poz. 2 , nie spełnia wymogów świadectwa pracy w szczególnych warunkach .

I dlatego Sad przeprowadził szczegółowe postępowanie dowodowe, aby ustalić jakie faktycznie prace wykonywał wnioskodawca – w obu zakładach pracy

Podkreślić należy, iż istotnym jest jakie prace realnie w toku swojego zatrudnienia wykonywał skarżący oraz czy prace te są wymienione w cytowanym wyżej **rozporządzeniu z dnia 7 lutego 1983 roku, gdyż właśnie to rozporządzenie jest aktem prawnym, w oparciu o który należy orzekać**, czy dana praca była pracą w warunkach szczególnych. Sama natomiast nazwa stanowiska (lub brak tej nazwy) nie może dyskwalifikować rzeczywiście wykonywanych prac w spornym okresie zatrudnienia (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z 1 czerwca 2010 r., II UK 21/2010, LEX Delta nr 3026684).

Z dokonanych ustaleń wynika, że wnioskodawca w okresie od 1.06.1966r. do 26.06.1969r. był, wprawdzie zatrudnionym w (...) ale jako uczeń nauki zawodu w specjalności „ kierowca mechanik pojazdów samochodowych „ Z dokonywanych ustaleń wynika, że nauka zawodu trwa trzy lata i polegała na zgłębianiu wiedzy teoretycznej przez trzy dni w tygodni i przez trzy dni odbywania praktyk w warsztacie w ramach nauki zawodu mechanika . Ja zatem wynika, że dokonanych ustaleń , w okresie 1.06.1966-26.-06.1969r. wnioskodawca nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach, gdyż dopiero uczył się – wykonywać czynności pracownicze .

Dlatego **tego okresu Sąd nie zaliczył do pracy w szczególnych** warunkach.

Z dokonanych ustaleń wynika, że od dnia 1 lipca 1969r. wnioskodawca podjął pracę kierowcy w III Oddziale Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa (...) . Wnioskodawca kierował **samochodami ciężarowymi o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony**: marki S. 20 , H. – o ciężarze całkowitym 10 ton na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy

Z dokonanych ustaleń wynika, że czynną służbę wojskową wnioskodawca odbywał w okresie 7.10.1970r. **do 24.06.1972r.**

Po odbyciu służby wojskowej , wrócił do zakładu pracy **16.10.1972r. , a więc po upływie 30 dni od zakończenia służby wojskowej.**

Z dokonaniach ustaleń wynika, że w dniu 24.10.1972r. wnioskodawca zawarł umowę na wykonywanie czynności dodatkowych , nie wchodzących w zakres normalnych obowiązków tj. przyjęcia wspólnej odpowiedzialności materialnej za konwojowanie ładunków w ciężarowym transporcie samochodowym.

Z dokonanych ustaleń wynika, że taką umowę - na wykonywanie dodatkowych czynności tj. przyjęcia wspólnej odpowiedzialności materialnej na wykonywanie czynności spedycyjnych w pełnym zakresie związanym z załadunkiem i wyładunkiem, rozliczeniem łącznie za konwojowanie ładunków w ciężarowym transporcie samochodowym. wnioskodawca zawarł także 1.10.1974r.

Z dokonanych ustaleń wynika, że od dnia 1.11.1976r. wnioskodawca objął do stałej obsługi pojazd marki S. 200, a od dnia 30.11.1976r. wnioskodawca objął do stałej obsługi pojazd marki J. (...)

Z dokonanych ustaleń wynika, że od dnia 1 czerwca 1987 r. zakład pracy powierzył wnioskodawcy obowiązki kierowcy autobusu. I wnioskodawca te obowiązki wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy.

Z dokonanych ustaleń wynika, że ubezpieczony kierował pojazdami ciężarowymi o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony - marki S. 28 S. (...), H., J. 316, S. (...) do 1981r.. **Jeździł bez konwojenta**. Przewoził, po całej Polsce różne towary: przędzę, bawełnę, drobnicę, pobieraną z magazynów (...). W ramach przewozów międzynarodowych przewoził wyroby gotowe, surowce np. gwoździe, szkło ze (...).

Z dokonanych ustaleń wynika, że w dniu 1.10.1979r. wnioskodawca zawarł z zakładem umowę na wykonywanie dodatkowych czynności, nie wchodzących w skład normalnych obowiązków pracowniczych na wykonywanie czynności spedycyjnych związanych z załadunkiem i wyładunkiem, rozliczenie, łącznie z przyjęciem odpowiedzialności za konwojowanie przewożonych ładunków.

Zawierał umowy na wykonywanie czynności ładunku i rozładunku towarów, w miarę potrzeb zakładu pracy. Za te czynności uzyskiwał dodatkowe wynagrodzenie. To, że wnioskodawca, na podstawie formalnie zwartej umowy, wykonywał także czynności załadunkowe i wyładunkowe, nie implikuje konieczności odliczenia, od czasu pracy kierowcy, czasu przeznaczonego na te czynności załadunkowe, bowiem te czynności zwiększają jedynie zakres odpowiedzialności [co bezsporne także wynika z zawartych umów o czynności dodatkowe]. Z istoty charakteru pracy kierowcy pojazdów ciężarowych wynika, że jeżdżąc oni, prowadzone przez siebie pojazdy, w celu przewożenia określonych ładunków. Przerw w kierowaniu pojazdami, przeznaczonymi na załadunek i rozładunek, nie odliczało się i nadal, nie odlicza, od czasu pracy kierowcy. Co prawda, w spornym okresie, nie obowiązywały odrębne od kodeksu pracy, regulacje dotyczące czasu pracy kierowców, to jednak, w celu ustalenia istoty tej pracy, można posiłkować się, przykładowo treścią przepisów, nieobowiązującej już, **ustawy z dnia 24.08.2001r. o czasie pracy kierowców (Dz. U nr 123 poz. 1354)**. Ustawa ta, po raz pierwszy kompleksowo uregulowano wszystkie kwestie, związane z czasem pracy kierowców. I tamże, **w art. 20 ust 1 tej ustawy** do czasu pracy kierowców zaliczało się: prowadzenie pojazdu, załadunek i rozładunek, kontrolę i nadzór nad osobami wsiadającymi i wysiadającymi, kontrolne sprawdzanie pojazdu i ładunku, czynności spedycyjne itd. Podobnie tę materię reguluje **art. 6 ust.1 ustawy z dnia 16.04.2004r. o czasie pracy kierowców (Dz. U z 2004r. nr 92 poz. 879 z późn. zm)** Nie ma potrzeby inaczej traktować charakter i czas pracy kierowców samochodów ciężarowych sprzed wejścia w życie cytowanych przepisów, gdyż istota pracy kierowców nie uległa zmianie. Do zwykłych czynności kierowców samochodów ciężarowych należy i należał - nadzór nad załadunkiem i rozładunkiem przewozu.

Z dokonanych ustaleń wynika, że ubezpieczony kierował tylko samochodami ciężarowymi o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, nie jeździł pojazdami osobowymi ani dostawczymi o ciężarze całkowitym poniżej 3,5 tony.

Z dokonanych ustaleń wynika, że w okresie od **1.10.1991r. do 22.01.1995r.** ubezpieczony wykonywał pracę w Przedsiębiorstwie Handlowo-Produkcyjno-Usługowym (...) w Ł., także w pełnym wymiarze czasu pracy jako kierowca. Ubezpieczony kierował samochodami ciężarowymi o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony **marek: M. z naczepą, V. (...)**.

W dniu 25.11.2016r. wnioskodawca załączył, do wniosku o ustalenie kapitału początkowego, - świadectwo pracy z dnia 23.08.2016r. Przedsiębiorstwa Handlowo-Produkcyjno-Usługowego (...) w Ł., w którym – pracodawca zaznaczył, że wnioskodawca wykonywał prace w szczególnych warunkach: Wykaz A Dział VIII poz. 2

To stanowisko - **kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, spełnia przesłanki określone w dziale VIII pkt 2** wykazu A **rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r.** w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.) , **a ten akt prawny jest źródłem prawa** , ale także spełnia przesłanki wymienione w **Wykazie A Dziale VIII poz. 2 pkt 1 i 5** wykazu stanowiącego **załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 29.06.1983r.** w sprawie wykazu stanowisk, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach (...) . Czyli: punkt - 1/ kierowca autobusu o liczbie miejsc siedzących powyżej 15 i - punkt 5/ Kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony .

Mając powyższe na uwadze należało uznać, że wnioskodawca wykazał przed Sądem, że przepracował ponad 15 lat w warunkach szczególnych w okresie od **26.10.1972r. do 31.12.1989r.** . [bez uwzględniania służby wojskowej - bo nie powrócił do poprzedniego zakładu pracy w ciągu 30 dni]

Ponieważ wnioskodawca **nie przedstawił żadnych świadków** swojej pracy w (...) 1.01.1991r. – 22.01.1995r. , zatem Sąd nie uwzględnił także tego okresu pracy w szczególnych warunkach .

Reasumując, zdaniem Sądu Okręgowego, w przedmiotowej sprawie z zebranego materiału dowodowego wynika jasno, iż w spornym okresie wnioskodawca stale, a więc w sposób ciągły, w ramach obowiązującego go pełnego wymiaru czasu pracy wykonywał prace **kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, i kierowcy autobusu o liczbie miejsc powyżej 15 , określone w dziale VIII pkt 2** wykazu A **rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r.** w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Na mocy art. 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. Ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę w dniu 14 listopada 2016 roku, a zatem prawo do emerytury należało wnioskodawcy przyznać od dnia 1.11.2016 roku.

W świetle poczynionych rozważań Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w wyroku.

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego, wyrażając zgodę na wypożyczenie akt emerytalnych wnioskodawcy oraz – doręczyć wnioskodawcy .